

[Tulosta julkaisu](#) :: [Lataa PDF](#) :: [Piilota viittausohje](#) :: [Piilota metatiedot](#)

Oodi sairaanhoitajalle – Keskeneräisyyden estetiikasta valmiiksi esitykseksi

Hyvämäki Piia, Koski Tuula

19.12.2016 ::

Metatiedot

Nimeke: Oodi sairaanhoitajalle – Keskeneräisyyden estetiikasta valmiiksi esitykseksi

Tekijä: Hyvämäki Piia; Koski Tuula

Aihe, asiasanat: draamakasvatus, draamapedagogiikka, korkeakouluopetus, näytelmät, sairaanhoitajat

Tiivistelmä: Sairaanhoitajakoulutuksella Oulussa on jo 120-vuotinen historia. Koulutuksen 120-vuotisjuhlakonferenssi järjestettiin syyskuussa Kontinkankaan kampuksella. Konferenssi avattiin sairaanhoitajakoulutuksen historiasta kertovalla musiikinäytelmällä, jonka oli tarkoitus ohjata vieraiden ajatukset hoitotyön koulutuksen historiaan Oulun seudulla.

Näytelmää työstettiin 20 vuotta vanhan näytelmäkäsikirjoituksen pohjalta, yhteistyössä opiskelijoiden kanssa. Kuvaus koulutuksen nykyajasta ja tulevaisuudesta oli opiskelijoiden tuottamaa, vanha historia lehtori Marjatta Pulkkinen käsikirjoittamaa. Käsikirjoituksen valmistuttua näytelmän työryhmään kuuluneet opettajat ja opiskelijat ideoivat yhdessä toteutukseen, tunnelman luomiseen sekä tekniikkaan liittyviä ratkaisuja. Hyvän ryhmähengen ansioista työskentely oli vaivatonta ja innovatiivista.

Lopullinen näytelmä oli sairaanhoitajan työn ydintä vuosikymmenten saatossa kuvaava teos, joka herätti niin juhlakonferenssin vieraisissa kuin myös näytelmän työryhmässä ylpeyttä ja kunnioitusta koulutustamme ja sen historiaa kohtaan.

Videon kesto: 25:28

Julkaisija: Oulun ammattikorkeakoulu, Oamk

Aikamääre: Julkaistu 2016-12-19

Pysyvä osoite: <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2016112930051>

Kieli: suomi

Suhde: <http://urn.fi/URN:ISSN:1798-2022>, ePooki - Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut

Oikeudet: Julkaisu on tekijänoikeussäännösten alainen. Teosta voi lukea ja tulostaa henkilökohtaista käyttöä varten. Käyttö kaupallisiin tarkoituksiin on kielletty.

Näin viittaat tähän julkaisuun

Hyvämäki, P. & Koski, T. 2016. Oodi sairaanhoitajalle – Keskenäreisyyden estetiikasta valmiiksi esitykseksi. Teoksessa K. Koivisto & P. Sandelin (toim.) Sairaanhoitajakoulutusta 120 vuotta Oulussa – Aputyöstä asiantuntijaksi -juhla-julkaisu. ePooki. Oulun ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitystyön julkaisut 33. Hakupäivä 19.12.2016. <http://urn.fi/urn:nbn:fi-fe2016112930051>.

Opiskelija saa tekstin tai kirjoittaa sen itse. Hän saa roolin, tutkii sitä ja yhdistää sen tietoon ja tilanteisiin. Hän kokee tunne-elämyksiä, toimii ja toteuttaa itseään. Hän on läsnä kuvitteellisessa ja todellisessa maailmassa. Hän on vuorovaikutuksessa ryhmään kuuluvien toisten opiskelijoiden kanssa. He punnitsevat yhdessä erilaisia vaihtoehtoisia toimintatapoja toteuttaa kuvaelma. He luottavat tuntemattomaan, sietävät epävarmuutta ja kaaosta. He kokevat turvallisuuden tunnetta ja heittäytyvät. Opiskelijoiden ja opettajien yhdessä toteutetussa näytelmäprojektissa opiskelijat saivat esiin oman itsensä ja kyvykkyytensä, kehittivät sosiaalisia taitoja sekä oppivat historiaa ja toisista.

Käsikirjoitus Marjatta Pulkkinen, Kristiina Kakko, Mari Kurkimäki **Ohjaus ja dramatisointi** Tuula Koski **Kuvaus** Viestintäpalvelut **Tuottaja** Oulun ammattikorkeakoulu

Oodi sairaanhoitajalle on yhteistyössä opiskelijoiden kanssa toteutettu, eläkkeellä olevan lehtori **Marjatta Pulkkinen** tekstiin pohjautuva näytelmäprojekti. Kokemus oli monipuolinen ja kaikkia osapuolia elähdyttävä. Oppimisen kohteena oli sekä sisältö, sairaanhoitajakoulutuksen historia, että oma itse, henkilökohtainen prosessi harjoituksista esitykseen. Tavoitteena oli myös oppia toimimaan yhdessä. Samalla opittiin draamasta sekä näyttelemisen ja itseilmaisun taitoa kehon viestinnän avulla, puhuen ja laulaen. Musiikkikappaleet valittiin yhteistyössä opiskelijoiden ja opettajien kanssa tukemaan aikakausien henkeä ja tunnelmaa vuosien varrella.

1930-luvulla syntynyt "Valkea sisar" edusti jo tuolloin ja edustaa yhä hoitotyön muuttumatonta ydintä, ammatillista vuorovaikutustaitoa, hoidon ja lämmön antajaa. Kappaleen sanat toimivat "punaisena lankana", oodina sairaanhoitajalle:

*"Vaikka tyynnä ilomielin hänen kulkunsa käy,
Onhan surujakin siellä, vaikka päältä ei näy.
Luo sairaiden käy sisar hellä valkoinen,
Hän hymyävän katseensa suopi, lohtua tuopi ain."*

Opettajan rooli oli olla rohkaisija ja mahdollistaja. Opettaja rohkaisee mokaamaan (vrt. [1]). Hän antaa myös hölmöillä ja osoittaa hyväksyvää huomiota. Hän kannustaa, että opiskelija uskaltaa asettaa itsensä alttiiksi ja luo tällä tavalla edellytyksiä sille, että lopussa opiskelija ylittää parhaimpaansa ja saa onnistumisen kokemuksen, joka voi olla ja on monelle opiskelijalle se paras buusteri itsetunnon kehittämisessä.

Tässä kanssaoppijan roolissa opettaja on pikemminkin mahdollistaja, jopa provokaattori kuin estäjä tai valmiin ratkaisun antaja. Roolihenkilöiden puheilmaisuuden tekniikoiden ja kuoroharjoitusten stemmojen ja äänenmuodostuksen opiskelun lisäksi keskityttiin tunnelman luomiseen. Keskeinen keino tähän oli luoda avoin ja luottamuksellinen ilmapiiri, jossa jokainen uskaltaa kokeilla ja olla esillä. Opettajan rooli oli olla osa ryhmää, eräänlainen tuutori. Opettaja myös oppii opiskelijalta ja opiskelijasta; kaikki voimavarat ovat oppijassa itsessään. Esiintyjäkaartiin liittynyt ja pianistina toiminut Oulun ammattikorkeakoulun musiikin opiskelija toi positiivisen lisän ryhmän dynamiikkaan luovuutensa, innostuneisuutensa sekä avoimuutensa ansioista. [2]

Oodi sairaanhoitajalle -kuvaelma luotiin yhdessä. Alun hajaannuksen ja keskeneräisyyden estetiikasta päästiin tunteita herättävään ja intensiiviseen yhteisoppimisen kokemukseen. Taustalla oli Rauhalan [3] käsitys ihmisestä. Käsityksen mukaan ihminen on arvokas ja aktiivinen ajattelija. Käsitys pohjaa humanistiseen, holistiseen ihmiskäsitykseen.

Paolo Freire [4] arvostaa kokemuksellista oppimista, joka on myös yhteisöllistä oppimista, jossa kokemuksellisuus, tunne-elämykset, toiminallisuus ja sosiaalisuus yhdistyvät. Asikaisen [5] mukaan kokemus itse ei ole oppimisen tae, vaan se, miten elämystä tarkastellaan ja mihin se kytketään. Näytelmäprojektissa itsensä toteuttaminen ja minän kasvu mahdollistuivat, roolinotto auttoi ymmärtämään tunnetiloja, motivaatiota ja asenteita ja kehitti draaman estetiikan tajua. Näin kuvitteellisen ja todellisen maailman yhtäaikainen mukanaolo mahdollistui. Siinä auttoivat opiskelijoiden innostuneisuus prosessin edetessä ja taitojen karttuessa. Opiskelijat kokivat esityksessä rooleihin eläytymisen kautta päässeensä sairaanhoitajan koulutuksen menneisyyteen, reflektoidensa nykyhetkeä ja tähyvänsä myös tulevaisuuteen, jossa kaiken ydin, lämmöllä ja sydämellä tehtävä hoitotyö edelleenkin korostuu.

Lähteet

1. [Routarinne, S. 2004. Improvisoi. Helsinki: Tammi.](#)
2. [Saharinen, K. 2007. Huumoria koulussa. Kiusoittelu opettajan keinona suhtautua oppilaiden virheisiin. Teoksessa Tainio \(toim.\) Vuorovaikutus luokkahuoneessa. Näkökulmia keskusteluanalyysiin. Helsinki: Gaudeamus.](#)
3. [Rauhala, L. 2005. Ihmiskäsitys ihmistyössä. Helsinki.](#)
4. [Freire, P. 2005. Sorrettujen pedagogiikka. Helsinki: Vastapaino.](#)
5. [Asikainen, S. 2003. Prosessidraaman kehittäminen museossa. Väitöskirja. Joensuun yliopisto. Kasvatustieteellisiä julkaisuja nro 94. Joensuu. Hakupäivä 23.11.2016. \[http://www.kulttuuriakaikille.fi/doc/tutkimukset_ja_raportit...\]\(http://www.kulttuuriakaikille.fi/doc/tutkimukset_ja_raportit...\)](#)